

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Tdo/43/2015                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 2209010754                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 09.09.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jana Kostolanská         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:2209010754.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovcej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí 9. septembra 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného M. Z. pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a iné, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 2T 203/2009, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jozefa Cseha, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 27. marca 2014, sp. zn. 6To 123/2012, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného M. Z. sa o d m i e t a .

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo 7. marca 2012, sp. zn. 2T 203/2009, bol obvinený M. Z. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20, § 194 ods. 1 Trestného zákona (v bode 1/) a zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona (v bode 2/) na tom skutkovom základe, že

1. dňa 25. júna 2009 v čase od 1.20 hod. do 1.40 hod. v N., okres Dunajská Streda, v spoločnosti dvoch doposiaľ nezistených páchatel'ov po vzájomnej dohode dvaja doposiaľ nezistení páchatelia vnikli do rodinného domu č. XX, a to tak že nezisteným predmetom vypáčili dvojkrídlové balkónové dvere, a tak sa dostali do rodinného domu, pričom ich čakal v blízkosti uvedeného rodinného domu a spoločným konaním odcudzili 1 ks elektrickej varnej dosky zn. Siemens v hodnote vo výške 115 Eur, 1 ks elektrickej rúry zn. Eurotech v hodnote vo výške 220 Eur, 1 ks olejomaľby v rozmeroch 40x40 cm v hodnote vo výške 107 Eur a poškodením dvojkrídlových balkónových dverí spôsobili škodu vo výške 100 Eur, čím poškodenej N. O. spôsobili celkovú škodu vo výške 542 Eur podľa odborných hodnotení,

2. dňa 25. júna 2009 v čase o 01.50 hod. v N., okres Dunajská Streda, od vedľajšej cesty nachádzajúcej sa v blízkosti rodinného domu č. XX, prudko začal unikať osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Fabia červenej farby, ev. č. B., pričom poškodený R. O., príslušník Obvodného oddelenia Policajného

zboru Šamorín ho dvakrát vyzval k zastaveniu, následne s výstrahou použitia zbrane dával vztýčenou ľavou rukou znamenie na zastavenie, čo však nerešpektoval, a keď sa nachádzal v bezprostrednej blízkosti poškodeného, náhle strhol volant, osobné motorové vozidlo nasmeroval na poškodeného v úmysle ho zraziť, čím poškodeného donútil z jazdnej dráhy skočiť.

Okresný súd obvinenému M. Z. podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho súd na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obvinenému uložil povinnosť zaplatiť poškodenej N. O. 100 Eur titulom náhrady škody.

Súčasne podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona obvinenému uložil aj trest prepadnutia vecí: 1ks kombinačné kliešte, 1ks projektil, 1ks skrutkovač, pričom podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Zároveň okresný súd zrušil rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda z 15. februára 2012, sp. zn. 1T 215/2011, vo výroku o treste.

Proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave uznesením z 27. marca 2014, sp. zn. 6To 123/2012, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku, teda že hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v jeho neprítomnosti, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky a § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v dovolaní namietal, že postupom krajského súdu, ktorý rozhodoval o odvolaní v jeho neprítomnosti ako aj v neprítomnosti jeho obhajcu, došlo k porušeniu zákona. Je pravdou, že obvinený aj jeho obhajca riadne prevzali predvolanie na verejné zasadnutie, avšak obhajca obvineného písomne požiadal o odročenie verejného zasadnutia zo zdravotných dôvodov pre dlhotrvajúcu práceneschopnosť obvineného, pričom v žiadosti výslovne uviedol, že obvinený sa chce verejného zasadnutia zúčastniť osobne, za prítomnosti obhajcu. Súčasne priložil aj lekársku správu o práceneschopnosti obvineného, ktorá trvala až do 3. júna 2014. Takýmto postupom krajského súdu bola obvinenému odňatá možnosť byť prítomný pri vykonávaní dôkazov a k týmto sa vyjadrovať.

Čo sa týkalo skutku pod bodom 2/ rozsudku, obvinený mal za to, že na hlavnom pojednávaní jeho vina nebola jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Jediný hodnoverný svedok D. U. uviedol, že v čase spáchania skutku bola tma. Hoci pouličné svetlo bolo v prevádzke, nedalo sa identifikovať, kto sedel v predmetnom vozidle. Aj svedok - príslušník Policajného zboru V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodení mu len toľko povedali, že niekto chcel zraziť poškodeného O., túto osobu však nekonkretizovali. Súd pri uznaní viny preto rozhodnutie založil na nesprávnom posúdení zisteného skutku.

Vzhľadom na uvedené obvinený žiadal, aby dovolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo 7. marca 2012, sp. zn. 2T 203/2009, a prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda, ktorý mal za to, že podmienky na vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného boli splnené. Obvinený aj jeho obhajca boli riadne predvolaní, avšak následne neúčast' obvineného nebola

hodnoverným spôsobom ospravedlnená, došlo len k predloženiu nečitateľnej kópie neidentifikovateľného dokladu.

Vo vzťahu k dôvodom dovolania obvineného k skutku pod bodom 2/ rozsudku prokurátor uviedol, že vina obvineného bola jednoznačne preukázaná výpoveďou O., ktorý v prípravnom konaní, aj na hlavnom pojednávaní, totožne vo svojich výpovediach uviedol, že osobné motorové vozidlo Škoda Fabia, ev. č. B. riadil obvinený M. Z.. Obvineného ako vodiča predmetného vozidla opoznal aj svedok H. Y.. V závere vyjadrenia uviedol, že dôvody dovolania prezentované obvineným smerujú voči zistenému skutkovému stavu, na ktoré dovolací súd nemôže prihliadať. Preto navrhol, aby najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. d/ a písm. i/ Trestného poriadku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku možno uplatniť, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Naplnenie uvedeného dovolacieho dôvodu videl obvinený v tom, že krajský súd rozhodol o jeho odvolaní na verejnom zasadnutí bez jeho prítomnosti, hoci svoju neúčasť ospravedlnil zo zdravotných dôvodov a žiadal o odročenie verejného zasadnutia.

Zo spisového materiálu vyplýva, že spis bol predložený na odvolací súd 13. septembra 2012, pričom predseda senátu stanovil prvý termín verejného zasadnutia na 18. októbra 2012. Odvolaciemu súdu bola 15. októbra 2012 doručená písomnosť zo strany obhajcu obvineného, v ktorej oznamuje odstúpenie od zmluvy o poskytovaní právnych služieb, preto predseda senátu úpravou zrušil termín verejného zasadnutia a vyzval obvineného, aby si zvolil nového obhajcu v lehote 15 dní, inak mu bude ustanovený. Následne bol termín verejného zasadnutia viackrát zrušený z rôznych dôvodov, najčastejšie pre opakované ospravedlnenia obvineného zo zdravotných dôvodov a jeho žiadosti o odročenie, ku ktorým doložil aj potvrdenie o práceneschopnosti.

Na verejnom zasadnutí 13. februára 2014, z ktorého sa obvinený opätovne ospravedlnil, nariadil predseda senátu ďalší termín verejného zasadnutia na 27. marca 2014, na ktorý bol obvinený predvolaný, pričom toto predvolanie prevzal 26. februára 2014, čo potvrdil vlastnoručným podpisom na doručke.

Následne 26. marca 2014 (deň pred konaním verejného zasadnutia na odvolacom súde) zaslal obhajca obvineného žiadosť o odročenie verejného zasadnutia, v ktorej uviedol, že obvinený mu v uvedený deň predložil potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti zo 16. septembra 2013, č. M-759166 s tým, že jeho liečenie doteraz trvá a na najbližšiu lekársku kontrolu sa má dostaviť 8. apríla 2014. Vzhľadom na uvedené žiadal o odročenie termínu verejného zasadnutia, nakoľko obvinený sa mieni budúceho verejného zasadnutia osobne zúčastniť a zároveň obhajca touto cestou žiadal aj o ospravedlnenie svojej neprítomnosti. Spolu s predmetnou žiadosťou bol súdu doručený aj nečitateľný doklad.

Dňa 27. marca 2014 sa uskutočnilo na Krajskom súde v Trnave verejné zasadnutie, na ktoré sa obvinený M. Z., ani jeho obhajca, nedostavili. Predseda senátu po otvorení verejného zasadnutia a zistení prítomnosti oboznámil podanie obhajcu JUDr. Jozefa Cseha z 26. marca 2014 a pripojenú nepreskúmateľnú listinu. Následne vyhlásil uznesenie, že verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného, jeho obhajcu a poškodeného R. O. (ktorý sa tiež na verejné zasadnutie nedostavil).

Podľa § 239 ods. 5 Trestného poriadku verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj

vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5.

Podľa § 293 ods. 8 Trestného poriadku ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

V posudzovanej veci je zjavné, že obvinený bol na verejné zasadnutie riadne a včas predvolaný, pričom bol upozornený aj na možnosť vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Obvinený síce písomným podaním 26. marca 2014 prostredníctvom svojho obhajcu požiadal o odročenie verejného zasadnutia zo zdravotných dôvodov, avšak najvyšší súd dospel k záveru, že obvinený svoju neprítomnosť na verejnom zasadnutí neospravedlnil hodnoverným spôsobom. V prvom rade je potrebné uviesť, že listina, ktorá bola súčasťou jeho žiadosti, bola len veľmi ťažko čitateľná, pričom sa z nej nedalo vyvodit', či ide o doklad o práceneschopnosti obvineného, nakoľko nikde nebolo uvedené jeho meno. Podľa názoru súdu išlo len o druhú stranu potvrdenia o práceneschopnosti, na ktorej sa uvádzajú absolvované a predpokladané dátumy lekárskech prehliadok. Z uvedeného dokladu nebolo možné zistiť, či ide o doklad vystavený práve obvinenému, rovnako ako nebolo možné zistiť dôvod jeho práceneschopnosti. Je potrebné uviesť, že samotný doklad o práceneschopnosti obvineného nie je možné považovať za hodnoverný spôsob ospravedlnenia jeho neúčasti na verejnom zasadnutí bez ďalšieho vyjadrenia lekára, či zdravotný stav obvineného mu skutočne neumožňuje zúčastniť sa na verejnom zasadnutí.

V prípade, ak by aj predložený doklad bol vystavený obvinenému, je potrebné uviesť, že zo zápisov o lekárskech prehliadkach vyplýva, že lekárskej prehliadky sa mal zúčastniť 24. februára 2014, pri ktorej mu bola práceneschopnosť predĺžená a ďalšia kontrola nariadená na 8. apríla 2014. Je teda zjavné, že už 24. februára 2014 obvinený musel vedieť, že sa verejného zasadnutia na Krajskom súde v Trnave 27. marca 2014 nebude môcť zúčastniť, no svoju práceneschopnosť oznámil obhajcovi až deň pred konaním verejného zasadnutia. Jeho ospravedlnenie by teda nebolo možné považovať za ospravedlnenie urobené včas.

Z uvedeného je zjavné, že Krajský súd v Trnave postupoval v súlade so zákonom, keď vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného, nakoľko boli splnené podmienky na takýto postup.

Vo vzťahu k námietke obvineného, že v dôsledku vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti nemal možnosť sa vyjadriť k vykonaným dôkazom, najvyšší súd konštatuje, že zo zápisnice o verejnom zasadnutí o odvolaní obvineného je zjavné, že Krajský súd v Trnave nevykonával ďalšie dokazovanie, po oboznámení spisového materiálu a odvolaní obvineného pristúpil ku konečným návrhom a po záverečnej porade vyhlásil uznesenie, že podľa § 319 Trestného poriadku zamietá odvolanie obvineného. Námietka obvineného je preto neopodstatnená.

Vo vzťahu k obvineným uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku najvyšší súd uvádza:

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má

zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku; neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Najvyšší súd je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého a druhého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav zvážiť hmotnoprávne posúdenie skutku, pričom skutkové zistenia súdu prvého a druhého stupňa nemôže meniť, a to ani na základe prípadného dopĺňovania dokazovania, ako ani v závislosti na prípadne inom hodnotení v predchádzajúcom konaní vykonaných dôkazov. Mimoriadny opravný prostriedok môže viesť len k skúmaniu, či boli splnené dôvody vyjadrené v ustanovení § 371 Trestného poriadku.

Ako vyplýva z dovolania obvineného, tento spochybňuje správnosť zistenia skutkového stavu, čo však nemôže byť, s poukazom na vyššie uvedené, predmetom skúmania dovolacieho súdu.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.